

LEOPOLDON

3/2011

DNES pohyb...

...pre každého

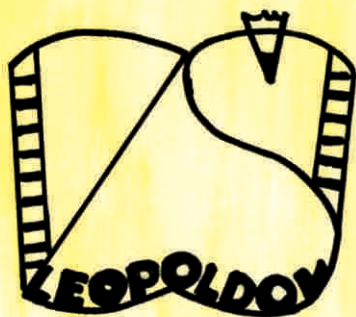

www.zsileopoldov.edu.sk

49235 0 x 6 Savt 14

V2011

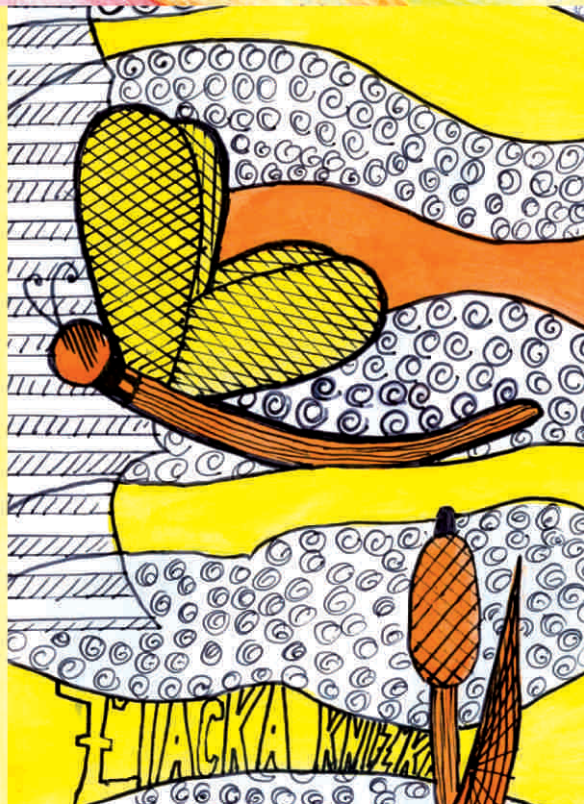
Žiacka
knížka

www.zsileopoldov.edu.sk

49235 0 y 6 Savt 14

V2011

Spomedzi 250 návrhov si žiaci vybrali nielen svoje žiacke knižky, ale aj **LOGO ZÁKLADNEJ ŠKOLY**

Erb, štandarda, logo, emblém... Ihned padnú do oka, zaujmú svojím výzorom, ale aj motiváciou svojho vzniku, pritom často ani netušíme, aké neraz aj pohnuté osudy v sebe ukrývajú. Hovoríme o kreslených či grafických vlastných menách, ktoré dokážu o svojom nositeľovi či nositeľoch vyrozprávať doslova celý príbeh.

S myšlienkou vytvoriť pre našu základnú školu logo, ktoré by bolo originálne, výstižné, pritom aj detsky hravé a graficky zaujímavé, sa pohrávali žiaci našej základnej školy spolu so svojimi učiteľmi už dlhšie. A nepreženieme, ak povieme, že celá škola sa premenila v ostatných mesiacoch na veľkú dizajnérsku dielňu, keď žiaci premýšľali nad svojimi námetmi, radili sa o ich obsahu a možnostiach stvárnenia a postupne sa ich pokúšali aj s pomocou pani učiteľiek „položiť na papier“. Usilovali sa teda pretaviť ich aj do reálnej grafickej podoby a ďalej ich zdokonaľovať tak, aby vyhovovali nielen estetickým, ale aj technickým kritériám skutočného loga.

Popri nápadе vytvoriť pre svoju školu logo možno až neočakávane úspešne sa ujal aj ďalší projekt, keď si žiaci sami mohli navrhnuť svoje žiacke knižky, resp. ich obálku. Aj keď nie všetci sa so žiackou knižkou vždy kamarátia, výzvu pohrať sa s ňou a možno nad ňou aj istým spôsobom zvíťaziť prijali radi. V škole sa tak do jedinečného a zaujímavého projektu zapojilo až 250 žiakov. Z námetov, ktoré doma i na vyučovaní prevádzali najskôr do podoby skíc, sa postupne stávali malé umelecké diela, z ktorých vybrať tie najkrajšie bolo naozaj ťažké. Spomedzi predložených návrhov tie víťazné napokon vyberali sami žiaci aj učitelia. Svoje úsilie zavŕšili druhého júna na školskej slávnosti uvedenia do života loga školy i vlastných žiackych knižiek, ktoré začnú používať od nového školského roka. Príjemnú slávnosť, kde autori víťazných návrhov predstavili svoje diela a prvé exempláre žiackych knižiek dostali zástupcovia každej triedy, dotvorili hudobnými vystúpeniami, prednesom, ale aj moderovaním sami žiaci. Veď napokon – bola to ich slávnosť. „Výber medzi toľkými vydarenými návrhmi bol naozaj ťažký a to isté hovoria aj žiaci,“ spokojne hovorí riaditeľka základnej školy Oľga Gaľčíková. Škola v spolupráci s rodičmi sa postarala o profesionálnu tlač žiackych knižiek a od septembra budú teda žiaci na prvom stupni používať žiacku knižku, ktorej obálku navrhla štvrtáčka Mirka Grajciarová a druhostup-

Autorky víťazných návrhov

niari si za návrh svojej žiackej knižky vybrali obálku deviatačky Janky Ráčíkovej. A takúto žiacu knižku na stretnutí dostali aj primátor mesta Milan Gavorník a člen rady školy Igor Ottinger, ktorý autorky víťazných návrhov aj ocenil v mene Rady školy.

Leopoldovská základná škola okrem svojich dlhodobou nadštandardných výsledkov vo vzdelávaní či v ďalších aktivitách sa dnes navonok prezentuje aj svojím logom. Vytvorili ho deviatačky Veronika Halásová Kristína Sovičová. „V našom návrhu sme chceli použiť všetko, čo charakterizuje našu školu. Telo loga tvorí motív otvorenej knihy, ktorá je znakom múdrosti, použili sme v ňom aj motív ceruzky, ktorou zapisujeme myšlienky, a okraje strán knihy sú zasa v podobe kola, pretože železnica je dominantou nášho mesta,“ vysvetľuje kompozíciu loga jedna z autoriek. Do návrhu vložili aj dve veľké písmená Z a Š, tvoriace zároveň telo knihy a signalizujúce, že ide o logo základnej školy. Mäčkej je zasa zároveň hrotom ceruzky. Spokojnosť, ba aj hrdosť na prácu žiakov neskrývala ani učiteľka výtvarnej výchovy Viera Kováčová, ktorá nielenže stála pri zrode prvotnej myšlienky, ale svojimi skúsenosťami posúvala aj tvorbu mnohých návrhov. V jej prípade platí povestné – iných zapáliš len vtedy, ak sám horíš. „Kompozícia je už dlho mojim hobbym a som veľmi rada, že na sklonku mojej učiteľskej kariéry sa nám podarili takéto diela, ktorými sa môže naša škola prezentovať aj v budúcnosti. Leopoldovské deti sú veľmi šikovné aj dnes a keď vidia, že učiteľ niečo robí s nasadením, rady sa pridajú. Ak sa nechajú vo svojom talente viesť, dokážu rýchlo napredovať,“ hodnotí nielen ocenené výkony V. Kováčová. Dnes majú deti k dispozícii aj rôzne moderné technológie, no neraz sa konštatuje, že tie v deťoch talent skôr hania. Zaujímalo nás preto, či dnešní žiaci sú výtvarne zručnejší alebo menej šikovní ako tí, čo zo školských lavíc odišli napríklad pred dvoma desaťročiami. „Myslím si, že sú rovnako šikovní, zaľeží však opäť na prostredí, či žiaka dokáže inšpirovať, a na ľudí, s ktorými prichádza do styku, teda aj na učiteľoch. Dnešné technológie, napríklad počítače, môžu žiakovi pomôcť aj v jeho výtvarnom prejave. Prvotnú myšlienku, ktorú chce človek výtvarne stvárniť, však musí zhmotniť najskôr vlastnou rukou. Na začiatku je teda vždy človek, jeho schopnosti a zručnosti, a na tom sa nezmenilo nič,“ dodáva na záver skúsená výtvarníčka.

-jh-

Minulý rok na Štrkovke ulovili tisíc kaporov

Leopoldovská Štrkovka sa v posledných rokoch stáva čoraz vyhľadávanejšou na usporádanie podujatí športových rybárov. Tak ako minulý rok aj teraz športoví rybári využili čas pred hlavnou rybárskou sezónou a pripravili rôzne druhy súťaží. Jedna z nich, Leopoldovský kapor, bol už druhý rok súťažou pre deti a zorganizovala ju hlohovská Mestská organizácia Slovenského rybárskeho zväzu (MsO SRZ) aj vďaka členom rybárskej stráže.

Do pretekov, ktoré boli 1. mája, sa zapojilo šesť päťčlenných družstiev. Mladí rybári sa za pomerne príjemného počasia s chuťou zhostili svojej úlohy a v trojhodinovom lovení dosiahli nasledovné výsledky v kategórii družstiev a jednotlivcov. Do súťaže sa zapojila aj leopoldovská základná škola a skončila na štvrtom mieste s počtom bodov 68. Tak ako minulý rok boli úspešní žiaci zo Základnej školy v Leopoldove Dávid Synek so 45 bodmi a na 9. mieste sa umiestnil Martin Müller. Výsledky súťaže na základe úspešných úlovkov potvrdil rozhodca Miroslav Čulák. Sladkosti s nápojmi všetkým účastníkom a hlavné ceny venovala hlohovská MsO SRZ, ceny odovzdal predseda Anton Mutkovič a riaditeľ pretekov Miroslav Levčík. O týždeň neskôr sa na Štrkovke rovnako úspešne uskutočnil už 5. ročník rybárskych pretekov dôchodcov, žien a hendikepovaných.

Okrem tejto športovej súťaže sa rybári začiatkom roka venovali aj voľbám do štruktúr MsO Hlohovec, v rámci ktorej volili nové zloženie výboru na roky 2010 – 14. V tomto období bude pracovať nová komisia pod vedením predsedu Antona Mutkoviča a tajomníka Jána Ottingera.

Na výročnej členskej schôdzi sa hodnotil aj rok 2010 z rôznych pohľadov. Minulý rok aplikovali liečivo rupín a kukuricu vo všetkých vodách revíru na zlepšenie zdravotného stavu rýb. Našťastie, nebol zaznamenaný väčší úhyn rýb ani iných vodných živočíchov, hoci rybári zápasili s problémami súvisiacimi s povodňami a zatápaním niektorých revírov – dotýkalo sa to súčasťou aj leopoldovskej Štrkovky, keďže susedí s Váhom.

Členská schôdza sa zaoberala aj súťažami v roku 2010, pričom pozitívne vyhodnotila prvý ročník športovej súťaže detí Leopoldovský kapor 2010 (informovali sme o nej pred rokom), pričom podčiarkli pozitívnu spoluprácu s mestom Leopoldov aj preto, že sa po rokoch súťaž z Hlohovca presunula práve do nášho mesta. Podobne hodnotili aj rybárske preteky pre seniorov, ženy a hendikepovaných, ktoré minulý rok zorganizovali na Štrkovke pod vedením Zuzany Slobodovej a na ktorých sa zúčastnilo 87 pretekárov. Členovia boli informovaní aj o zarybnení revírov MsO SRZ. Do revíru Leopoldov nasadili tisíc kusov dvojročného kapra (3,5 tisíce eur), trojročného kapra za viac 5,3 tisíce eur (2-tisíc kusov), úhora za 300 eur (tisíc kusov), všetko v celkovej hodnote viac ako 8-tisíc eur.

Podobne sa zarybnenie v našom okolí dotýkalo napríklad revíru Váh č. 4, kde bol nasadený tmavý jalec (195 kilogramov za 580 eur), 12 500 kusov jalca hlavateho za viac ako 1, 6 tisíce eur, podobne jeseter, pstruh a úhor za celkovú hodnotu viac ako 8-tisíc eur (1 500 jeseterov, 474 kilogramov pstruhov a 4-tisíc kusov úhorov). V revíroch Ypsilon a Baňa nasadili 500 kg dvojročného kapra a 300 kilogramov kapra trojročného za viac ako 2,2 tisíce eur. Podľa výkazov o úlovkoch bolo za minulý rok v revíre Štrkovka v Leopoldove 4 873 návštev rybárov, ktorí chytili 1102 kusov rýb, z toho 966 kaprov, 62 štúk a 23 karasov.

V revíri Váh č. 4 to bolo takmer 10-tisíc návštev a rybári tu ulovili viac ako 1700 rýb, z toho najviac kaprov (568-krát), ale hojné boli aj úlovky pleskáčov, podustiev a zubáčov. Podobne v revíroch Ypsilon a Baňa z viac ako 3,5 tisíce návštev športových rybárov bolo korunovaných úlovkom 614 rybačiek, pričom na háčiku opäť dominoval kapor (526 krát), vyskytli sa však aj karasy a štuky. Uvidíme teda, aká bude tohtoročná rybárska sezóna.

(maju)

Leopoldovský revír je pre súťaže čoraz vyhládávanejší

Atmosféru Noci kostolov nenarušila ani silná búrka

PRE VÄČŠIU SLÁVU BOŽIU...

V Trnavskej arcidiecéze žila v piatok 27. mája atmosférou projektu Noc kostolov takmer päťdesiatka farností a vedno zostali do polnoci dvere kostolov otvorené pre verejnosť v takmer dvoch stovkách chrámov v rôznych častiach západného Slovenska. Patril medzi ne aj náš farský Kostol sv. Ignáca z Loyoly, ktorý veriacim či návštevníkom premiérovou ponúkol nielen bohatý kultúrny program, ale každý si v ňom mohol nájsť dostatok priestoru aj pre pohrúženie sa do seba samého, premýšľanie či na oslavu Boha. Popritom sme sa mohli dozvedieť veľa zaujímavých informácií aj o samom kostole.

„Náš kostol je zaujímavý už aj okolnosťami vzniku a svojím patrocníniom. Svätý Ignác z Loyoly je patrónom jezuitov, ktorí vykonávali v 17. storočí svoju misiu v pevnosti a jezuiti boli preto aj pri zakladaní pôvodného kostola vo vtedajšom Mestečku. Ide však o veľmi ojedinelé patrocnium, pretože tomuto svätcovi sú na Slovensku zasvätené len dva kostoly – ten náš a filiálny kostol v Čiernej na Kysuciach,“ vysvetľuje jeden z organizátorov podujatia Pavol Cibula. Začiatok leopoldovskej Noci kostolov širokému okoliu dal na známosť krátko pred 18. hodinou hlas všetkých zvonov umiestnených v kostolnej veži, ktorých majestátnosť v ten piatkový večer obdivovali desiatky návštevníkov.

Úvodná svätá omša, ktorú celebroval leopoldovský kňaz Marek Suchý v hudobnom sprievode Priateľov, bola aj slávnostným otvorením celého podujatia, a zároveň aj výzvou na duchovné povzbudenie. S týmto istým posolstvom sa návštevníkom prihovorili prostredníctvom svojich skladieb aj členovia úspešnej leopoldovskej gospelovej kapely Priatelia. Po svojom koncerte síce odišli povzbudiť aj veriacich v hlohovskom Kostole Sv. Ducha, no po ňom sme ich opäť mohli zazrieť aj v našom chráme. O živote patróna leopoldovského farského kostola sa návštevníci dozvedeli aj vďaka takmer polhodinovému dramatickému stvárneniu jeho života, ktoré pripravili leopoldovskí skauti. Osláviť Boha a Božie zámary na pôde Kostola sv. Ignáca z Loyoly prišli svojím koncertom Heskovci a po ňom nasledovala zaujímavá

prezentácia a prednáška o dejinách kostola a jeho interiéru. „Naším cieľom je kreatívne povedať čosi o histórii a pamiatkach nášho kostola, pútavo predstaviť jednotlivé sochy a obrazy v ňom na základe atribútov svätcov tak, ako s nimi bývajú zobrazovaní,“ zasnúvane hovorí Ján Marko, ktorý program O pamiatkach kreatívne pripravoval aj moderoval s Luciou Šimunovou. V chodbičke uprostred kostola počas ich prezentácie na zemi horeli svietniky rozostavené do tvaru srdca, ktoré symbolizovali lásku k Ježišovi. Návštevníci mohli počas tejto slávnostnej noci virtuálne navštíviť aj ďalšie kostoly na Slovensku, a to vďaka expozícii makiet kostolov, kláštorov či iných sakrálnych objektov. S ich autorom Jozefom Bartókom a ďalšími jeho umeleckými maketami sme sa mohli stretnúť v Leopoldove počas minuloročných hodov na výstave v Dome kultúry ÚVTOS a ÚVV. Zaujímavý bol aj ekumenický rozmer tejto výstavy s takmer troma desiatkami exponátov, pretože autor výstavy medzi ne zaradil aj makety sakrálnych objektov iných náboženstiev či konfesíí.

Organizátori v sprievodnom programe nezabudli ani na najmladších účastníkov a návštevníci radi využili vzácnu možnosť vyjsť do kostolnej veže k zvonom, ktoré sú v každej farnosti azda akýmsi srdcom a hlasom, zvolávajúcím každý deň ľudí k modlitbe. Sami farníci pre návštevníkov i účinkujúcich pripravili aj občerstvenie a mnohým z nich budú tento večer pripomínať aj milé darčeky, ktoré získali v tombole. Pre každého návštevníka však akiste zostane živou v jeho duši či mysli práve tá atmosféra, ktorú v leopoldovskom kostole mohol vnímať.

Ten, kto bol na leopoldovskej Noci kostolov, potvrdí, že organizátorom i účinkujúcim a každému, kto sa akýmkoľvek spôsobom pričinil na príprave či realizácii tohto sviatku, sa vydarilo podujatie azda s až neopakovateľnou atmosférou, z ktorého bolo cítiť vzácnu harmóniu, spolupatričnosť a radosť zo spoločného slávania, ktorú nenarušila ani veľká, takmer letná búrka v polovici podujatia.

Vďaka zaň.

(jh)

Foto: Michal Šimun

Zvonica patrila k najväčším lákadlám

Vydarený Beh mestom Leopoldov

Po rokoch sa leopoldovské ulice opäť premenili na bežeckú dráhu a privítali pretekárov z celého Slovenska na podujatí Beh mestom Leopoldov. Tradíciu obľúbených bežeckých súťaží organizátori oživilí veľmi úspešne a 128 súťažiacich v dvanástich kategóriách predviedlo výborné výkony. Priateľskú atmosféru spestrilo aj stretnutie niekoľkých generácií, pretože Leopoldovom bežali deti aj seniori. Vekové kontrasty len umocnili presvedčenie, že šport môže byť vášňou aj zábavou v každom veku. Napriek srdečnej atmosfére nebol beh len formalitou, ale kvalitnou súťažou. Okruh viedol od mosta na Trolaskoch cez Záhradnícku a Kukučínovu ulicu, pokračoval poza farský úrad, cez park a končil sa na Gucmanovej ulici. Pretekárov prišli povzbudiť aj diváci, mnohí dokonca na chvíľku prerušili sobotné okopávanie záhradiek a vyšli von pred svoje domy, aby zatlieskali svojim favoritom. Napriek tomu, že Leopoldov hostil súťažiacich z desiatok slovenských miest a dedín, Leopoldovčania sa tiež nedali zahanbiť.

Súťažilo sa v niekoľkých kategóriách a priestor dostali aj deti. V kategórii škôlkari bežalo 8 chlapcov a 9 dievčat. Medzi chlapcami tesne zvíťazil Leopoldovčan Andrej Golány, druhý skončil Matej Knobloch a tretí Šimon Baláž. Trať dlhú sto metrov z dievčat najrýchlejšie zabehla Nikola Chovanečková, ktorá suverénne predbehla dokonca aj chlapcov. Druhá dobehla Andrea Pekarovičová a tretia Sandra Kalická. V kategórii najmladšie žiačky (roky narodenia 2002 až 2004) všetky tri súťažiace ešte pred štartom vedeli, že každá z nich získa ocenenie. Po víťazstvo napokon dobehla Žofia Matiová, o druhé a tretie miesto sa podelili Paulína Mužíková a Petra Hubáčiková. V rovnakej kategórii chlapcov však bola konkurencia oveľa silnejšia. Na štart 300 metrov dlhej trate sa postavilo dvanásť pretekárov. Víťazom sa stal Matej Klačman, druhý skončil Michal Remiš a tretie miesto získal Martin Baranič.

Chlapci narodení v rokoch 2000 a 2001 súťažili v kategórii prípravka v behu na 400 metrov. Prvé miesto si vybojoval Tomáš Remiš, druhý dobehol Leopoldovčan Alex Vjater a tretí Tomáš Bartuš. Z dievčat sa do tejto kategórie prihlásili iba dve Leopoldovčanky, prvá skončila Natália Gregorová a druhá Terézia Hubáčiková. V kategórii mladší žiaci súťažilo až šesť Leopoldovčanov. Ani jasná prevaha domácich však nezabránila jedinému hosťujúcemu pretekárovi Marekovi Jankovičovi z tímu MAC Rača, aby na polkilometrovej trati predbehol druhého Lubomíra Krasňanského a tretieho Dušana Motešického. Víťazka Zuzana Ábelová z Piešťan a druhá, Magdaléna Pekarovičová z Leopoldova boli jediné súťažiace v kategórii mladšie žiačky. Starší žiaci v úvode 950-metrovej trate nasadili nečakane rýchle tempo. Do cieľa dobehol z dvoch pretekárov ako prvý Peter Cuper, druhý a zároveň posledný skončil Jakub Škoda. Staršie žiačky mali od začiatku jasnú favoritku, ktorá sa neskôr stala aj víťazkou. Bola ňou jediná pretekárka v kategórii staršie žiačky Daniela Havranová.

Po štarte detí nasledoval beh seniorov a žien na 4350 metrov. V kategórii ženy do 30 rokov si najcennejšie miesta rozdelili Leopoldovčanky. Prvá skončila Ľubica Staneková a druhá

Nezriedka sa na štart postavili celé rodiny

Veronika Čierna. Tretie miesto získala Bibiana Černá z Trnavy. V kategórii ženy nad 30 rokov mohli diváci sledovať profesionálny výkon Dany Janečkovej z tímu ASICS Slovakia, ktorá sa stala víťazkou. Druhá skončila Zuzana Pribulová zo Suchej nad Parnou a tretia Katarína Remišová (Fešák Tím Trnava). Leopoldovskú česť v tejto kategórii zachraňovala jediná domáca pretekárka Jana Patajová, ktorej o vlások ušlo tretie miesto.

V kategórii muži od 40 do 49 rokov vo vyrovnanom súboji zvíťazil Ján Kucharik (ŽSR Trenčín) pred druhým Dušanom Ďuračkom (Sokol Šišov). Tretí dobehol Milan Furár (BK Zobor Nitra). Leopoldovčan Jozef Adamkovič skončil síce posledný, ale postavil sa na štart ako jediný domáci pretekár. Aj v kategórii mužov od 50 do 59 rokov mal Leopoldov len jedného zástupcu. Bol ním pretekár a zároveň riaditeľ behu Pavol Ondriga. Prvé miesto získal Štefan Rácz z Kysaku, druhý skončil Ján Cvičela (AK Bojničky) a tretí Pavol Palkovič (AK Junior Holíč).

Mnohí pretekári z kategórie muži nad 60 rokov by pokojne mohli pretekať aj v mladších kategóriách a svojim neskôr narodeným súperom by poriadne skomplikovali beh. Prvý v tejto kategórii skončil Ferdinand Husár z Trenčína, druhý Stanislav Skačan (Bežecký spolok Šaľa) a tretí Milan Samec (KRB Partizánske). Divácky azda najatraktívnejšími pretekmi bola kategória muži do 39 rokov, v ktorej súťažilo až 24 pretekárov. V mimoriadne silnej konkurencii sa najlepšie presadil Ondrej Puškár (Slávia Trnava), ako druhý zdolal 5800 metrov Roman Arbet (JM Demolex Bardejov) a tretí skončil Milan Švec (AK Tlmače). Z Leopoldovčanov si veľmi dobré umiestnenie vybojoval Tomáš Ondriga, ktorý dobehol šiesty a predbehol ďalších domácych pretekárov Radovana Čierneho, Mariána Vinklera, Mária Harmana, Lukáša Ondrigu a Vladimíra Kuzmu. *„Dôvod, prečo sme chceli zorganizovať tieto preteky, je predovšetkým ten, že na podobných stretnutiach, keďže ich sám ako bežec navštevujem, vládne vždy dobrá nálada a neraz tu vznikajú aj kvalitné priateľstvá. Leopoldov v takomto behu má dobrú tradíciu, preto sme si mysleli, že by bolo škoda neskúsiť ju oživiť a nepreniesť tú dobrú náladu zo vzájomných stretnutí opäť aj do nášho mesta. Tu veľmi pomohol najmä Dr. Roland Osvald svojimi skúsenosťami, ktoré nadobudol v usporadúvaní behu Loko, ale aj ďalší organizátori, napríklad Kristína Vachanová, kolega poslanec Pavel Zlámala a mnohí ďalší, bez ktorých pomoci by táto myšlienka nenašla reálny odraz. Myslím si, že podujatie sa nám celkom vydarilo, aj keď už dnes vieme, na čom treba ešte popracovať a čo vylepšiť, ak chceme, aby ten ďalší ročník bol lepší a aby sa leopoldovský beh dostal do stabilného povedomia slovenských bežeckých súťaží,”* povedal na margo tohtoročného Behu mestom Leopoldov riaditeľ a aj aktívny účastník pretekov Pavol Ondriga.

Textovo a fotograficky pripravila Mária Moravčíková.
Kompletné výsledky súťaže nájdete na stránke www.leopoldov.sk.
Fotografie si môžete pozrieť v sekcii fotogaléria.

VČELY OHROZOVALI CESTUJÚCICH

Nie veľmi častú pohotovosť zažilo okolie leopoldovskej železničnej stanice v utorok 10. mája. Rojace sa včely v blízkosti stanice a autobusovej zastávky boli príčinou zásahu hlohovských príslušníkov Hasičského a záchranného zboru. „Na ohlasovňu požiarov hasičskej stanice v Hlohovci bol o 15,40 h nahlásený roj včiel v Leopoldove v priestore autobusovej zastávky pri železnič-

nej stanici. Na miesto udalosti bola ihneď vyslaná jednotka HaZZ s technikou. Príslušníci po príchode na miesto udalosti prieskumom zistili, že roj včiel sa nachádza v korune stromu v priestore autobusovej zastávky a veliteľ zásahu preto telefonicky privolať skúseného včelára z Hlohovca. Príslušníci zatiaľ vytýčili páskou nebezpečnú zónu okolo miesta udalosti a privolaný včelár na miesto udalosti prišiel o 16,16 h. Príslušník HaZZ včelárovi asistoval pri odchytke včiel. Po dvoch hodinách sa jednotka vrátila späť na základňu,” informoval mjr. Mgr. Ivan Petko, hovorca KR HaZZ v Trnave.

(jh; foto: HaZZ)

SMŔŤ NA ŽELEZNOM MOSTE

Nešťastie zakončené smrťou mladého muža

z Hlohovca sa stalo v utorok 24. mája neskoro popoludní na železničnom moste pri Hlohovci. Počas prechádzania osobného vlaku smerujúceho z Leopoldova cez most sa oproti idúcej súprave rozutekal P. F. a aj napriek tomu, že strojvedúci ihneď použil rýchlobrzdu, samovražednému konaniu už nedokázal nijako zabrániť. Mladý muž zomrel na mieste nehody na následky viacerých zranení nezlučiteľných so životom. Prípacom sa naďalej zaoberá polícia.

(jh)

LEOPOLDOVSKÁ STANICA NA HODINU SPUSTLA

Avizovaný výstražný štrajk Federácie strojvodcov sa podľa očakávania v piatok 27. mája dotkol aj leopoldovskej železničnej stanice. Strojvodcovia sa ním pokúsili upozorniť na problém, ktorý vnímajú v súvislosti s uskutočňovaným plánom revitalizácie železníc, teda aj so znižovaním osobnej železničnej dopravy, sústavným znižovaním či rušením spojov, ako to dosvedčuje aj nedávne pozastavenie (resp. zrušenie) osobnej dopravy na trati Leopoldov – Sereď. Predstavitelia strojvodcov o štrajku predpokladali, že bude len prvým krokom v hľadani dialógu s vládou a v deň štrajku sľúbil minister dopravy J. Figeľ strojvodcom rokovať s ich zástupcami o ich požiadavkách. Strojvodcovia svoju nespokojnosť s pláno-

vanými opatreniami avizovali už skôr a upozornili na ňu už 25. marca jedinomínútovým húkaním klaxónov lokomotív.

Štrajk strojvodcov bol naplánovaný 27. mája tak, že každý vlak vypravený pred 14,50 h by mal z konkrétnej stanice odísť a následne po prírjazde do najbližšej stanice po 14,50 h zastaviť a odísť z nej až po 15,50 h. V súvislosti s leopoldovskou železničnou stanicou sa štrajk dotkol niekoľkých spojov. Na príčinu aj dĺžku meškanie vlakov upozorňoval aj informačný monitor (pragotron) vo vestibule aj s odkazom, že konkrétny vlak sa zapojil do štrajku. Počas štrajku tak areál leopoldovskej stanice spustol a ocitol sa bez cestujúcich, len vo vestibule diskutovala hŕstka železničiarov a pred stanicou hliadkovali železniční policajti. Jediného nádejného pasažiera, ktorý sa krátko po začatí štrajku prechádzal po staničnom korze, sme sa spýtali, či ho štrajk dajakým spôsobom obmedzil: „Nie, prišiel som sa pozrieť len zo zvedavosti, pre železnice som odrobil 14 rokov. So železničarmi úplne súhlasím. Vedenie Železničnej spoločnosti Slovensko aj ministerstvo šetria spôsobom rušenia všetkého, čo sa zrušiť dá, vrátane piatich tisícok pracovných miest, a kde sú teda tie ušetrené peniaze, keď do obnovy vozňov ani iných vecí sa neinvestuje? Ako dopadla na Slovensku nákladná doprava? A ešte sa čudujú, keď im povieme, že za všetkými týmito akože ozdravnými opatreniami stojí automobilová lobby, ktorá chce pre svoje zisky jednoducho zrušovať železnice.“ Do štrajku, ktorý sa výraznejšie síce nedotkol diaľkovej osobnej dopravy, sa na Slovensku zapojilo 92 vlakov osobnej dopravy (teda asi polovica osobných vlakov) a tri desiatky nákladných vlakov.

Najkomplikovanejšia situácia bola pritom na južnom Slovensku, kde sa napríklad na trati Bratislava – Dunajská Streda – Komárno do štrajku zapojili všetky vlaky. Na štrajku sa pôvodne mali zúčastniť aj pracovníci Železníc Slovenskej republiky, tí však deň pred ostrým štrajkom od neho po rokovaniach s vedením ŽSR upustili.

(jh)

POLICAJTMOM POMÁHAJÚ AJ BEZPEČNOSTNÉ KAMERY

O vývine bezpečnostnej situácie raz do roka pravidelne informujú poslancov mestského zastupiteľstva riaditelia obidvoch leopoldovských ozbrojených zborov – obvod-

ného oddelenia Policajného zboru SR aj ústavu na výkon trestu odňatia slobody a ústavu na výkon väzby. Na nedávnom stretnutí s riaditeľom leopoldovského oddelenia PZ mjr. Ing. Mariánom Ižoldom sa poslanci zoznámili s vývinom páchania trestnej činnosti za ostatné obdobie, ale aj sami prezentovali svoje návrhy opatrení súvisiacich so zvýšením bezpečnosti mesta.

Ako vyplýva z policajných štatistík, minulý rok leopoldovskí policajti rešili priamo na území mesta spolu 188 trestných činov, z ktorých sa im podnes podarilo objasniť 103 (54,79 %). Zo zistených trestných činov dominuje majetková trestná činnosť (109 prípadov, z toho 46 objasnených), ale zaregistrovali aj 35 prípadov krádeže vlámaním (objasnili z nich sedem prípadov) a 18 krá-

deží áut (v piatich prípadoch sa podarilo páchatela zistiť). Objasnenosť je vyššia v prípade násilnej trestnej činnosti – z osemnástich zistených prípadov sa leopoldovským príslušníkov podarilo objasniť trinásť.

Podobne sa vyvíja situácia s kriminalitou v meste aj tento rok. Za prvé tri mesiace v Leopoldove zistili 40 trestných činov, z nich sa zatiaľ podarilo objasniť osemnásť (45 %). Zo 14 majetkových trestných činov zatiaľ objasnili dva, zo siedmich krádeží vlámaním jednu, páchatelov šiestich násilných trestných činov zistili v dvoch prípadoch. Jednu oznámenú krádež auta zatiaľ nevyriešili a všetky neobjasnené prípady príslušníci PZ ďalej riešia. „Polícia v Leopoldove vo významnej miere využíva kamerový systém mesta pri objasňovaní trestnej činnosti. Treba podotknúť, že kamerový systém má aj preventívny charakter, potenciálnych páchatelov môže odradiť od protiprávneho konania. Už tým, akým spôsobom sú velené hliadky do výkonu služby, polícia pôsobí na danom teritóriu preventívne,“ uvádza sa v stanovisku riaditeľa Obvodného oddelenia PZ v Leopoldove M. Ižolda, ktoré nám dodatočne sprostredkovala krajská hovorkyňa Policajného zboru SR M. Kredatusová. V tejto súvislosti je vhodné spomenúť, že minulý rok sa príslušníci obvodného oddelenia zaoberali aj 163 priestupkami, z ktorých vyriešili 133, teda takmer 82 percent. V blokovom konaní pritom riešili 82 prípadov a 81 prípadov, z ktorých objasnili 51 (62,96 %), mimo blokového konania

Poslancov okrem iného zaujímala aj prevencia súvisiaca s možnosťou páchania trestnej činnosti v zábavných podnikoch alebo pri väčších zábavných a im podobných podujatiach. Ako najpálčivejší problém ich už viac rokov trápi sprievodný vandalizmus, ktorého následky idú na tarchu nie od vážnym a silným junákom, ale mestskej pokladne. „Počas víkendov sa sústreďujeme najmä na diskotéky, kde sa zdržiava veľké množstvo mladých ľudí a kde môže hroziť narušenie verejného poriadku, požívanie alkoholu mladistvými a podobne. V blízkosti

diskoték a reštaurácií dohliadame na bezpečnosť v cestnej premávke v snahe predísť tomu, aby šoférovali vodiči pod vplyvom alkoholu,“ uvádza sa ďalej v stanovisku. Príslušníci Obvodného oddelenia PZ v Leopoldove sa zameriavajú aj na preventívnu a osvetovú prácu s deťmi a školákmi vo forme stretnutí, besied a prednášok či už s malými deťmi v škôlkach alebo aj inými vekovými kategóriami.

Pripravil J. Hladký

ZA VODIČOV MUSIA BYŤ OSTRAŽITÍ CHODCI

Vodiči, ktorí jazdia nebezpečne alebo rýchlo, čoraz viac ohrozujú bezpečnosť chodcov, iných účastníkov cestnej premáv-

Tragédii možno zabrániť aj živý plot

ky či dokonca aj ľudí, ktorí s premávkou na ceste v podstate ani nič nemajú, ako o tom svedčí aj nedávny prípad vodiča, ktorý v smere od Hlohovca nespomalil, keď vchádzal do pomerne ostrej lavotočivej zákruty pri mestskom úrade a nerovnosti povrchu cesty ho doslova ako pri jazde cez výhybky „vysánkovali“ z komunikácie na dlažbový chodník v parku. Našťastie, nikto tadiaľ práve neprechádzal. Zdá sa, že bezbariérový vstup zo štátnej cesty do parku môže v budúcnosti robiť problémy nielen motorizovaným nesprátnikom, ale väčšiu pozornosť svojej bezpečnosti budú musieť za nich dávať práve ľudia, ktorí sa budú zdržiavať v okrajových častiach parku.

Aj dopravná nehoda, ktorá sa v posledný májový deň krátko po 14. hodine stala na Hlohovskej ceste, sa skončila bez zranenia

chodcov, hoci jedno z havarovaných áut skončilo na chodníku. „Na miesto udalosti boli ihneď vyslaní štyria príslušníci Hasičského a záchranného zboru s technikou MB Atego. V čase prízjazdu jednotky sa už na mieste udalosti nachádzali príslušníci Obvodného oddelenia PZ v Lepoldove a Záchrannej zdravotnej služby Hlohovec. Účastníci dopravnej nehody sa nachádzali mimo havarovaných vozidiel, boli v ošetrovnej ZZS a následne ich previezli do nemocnice. Vodič vozidla Citroen AX utrpel zranenie na hlave, vodič vozidla Seat Alhambra utrpel poranenie chrbta a jeho spolujazdec pora-

nenie kolena,” informoval nás hovorca Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Trnave Ivan Petko. Havarované vozidlá blokovali jeden jazdný pruh. Premávku riadili príslušníci policajného zboru, príslušníci HaZZ vykonali na vozidlách protipožiarne opatrenia a uniknuté prevádzkové kvapaliny posypali sorbentom. Po príchode dopravnej polície a zdokumentovaní miesta nehody príslušníci HaZZ po 90. minútach odstránili havarované vozidlá z vozovky na krajinu.

(-jh-, foto: KR HaZZ TT)

Program letných podujatí

Júl

16. júl

vystúpenie skupiny **Super tango** (Spolková záhrada, 19.30 h)

30. júl

Slávnostné otvorenie zrekonštruovaného námestia, vystúpenie **Art Music Orchestra** (15.00 h)

30. – 31. júl

tradičné hodové výstavy: gladioly, umelecké výrobky z hliny (Základná škola Leopoldov, sobota 13.00 – 20.00 h, nedeľa 9.00 – 20.00 h)

30. – 31. júl

Retronoviny z Leopoldova – premietanie archívnych filmových a televíznych dokumentov o meste Leopoldov (Základná škola Leopoldov, 18.00 a 20.00 h)

31. júl

Hodová sv. omša (11.00 h, Námestie sv. Ignáca)

August

14. august

Vystúpenie skupiny **Kasio z Drahoviec** (Spolková záhrada, 17.00 h)

20. august

Vystúpenie skupiny **Super tango** (Spolková záhrada, 20.00 h)

21. august

Vystúpenie gospelovej skupiny **Priatelja** (Spolková záhrada, 17.00 h)

27. august

Súťaž vo varení gulášu, vystúpenie skupiny **MiniMax** (Spolková záhrada, od 15.00 h)

September

10. september

galaprogram súťaže **Vráťme Slovensku harmoniku**, vystúpenie **Michala Červienku s kapelou** (Spolková záhrada, od 15.00 h)

Mamičky s deťmi môžu cez prázdniny využívať detské ihrisko v MŠ

Mamičky s ratolesťami do šesť rokov istotne poteší informácia, že so svojimi deťmi budú môcť tráviť čas na dvore materskej škôlky aj vtedy, keď je už škôlka zatvorená, resp. v čase od 16,30 do 20. hodiny, ale aj počas víkendov a voľných dní od 8. hodiny do zotmenia. Rodičia, ktorí majú o túto možnosť záujem, dostanú po registrácii na mestskom úrade kľúčik od areálu. K takejto dohode dospeli riaditeľka materskej školy Helena Foltánová s poslancom mestského zastupiteľstva Róbertom Levčíkom a zriaďovateľ, teda mesto v zastúpení primátorom mesta, ju odobril. *„Išlo nám predovšetkým o to, aby sme ulahčili situáciu mamičiek s malými deťmi, ktoré sa s nimi nemajú vonku kde bezpečne hrať. Hoci je napríklad detský areál pri tenisových kurtoch, určený je pre staršie deti, navyše tam chýba pieskovisko a podobne. Táto dohoda umožní používať inventár detského ihriska napríklad aj počas školských prázdnin. Myslím si, že rodičia budú dostatočne zodpovední a bude môcť takto vzniknúť aj obojstranne prospešná spolupráca medzi nimi a vedením škôlky,”* vysvetľuje R. Levčík.

Od rodičov sa očakáva, že zabezpečia, aby v čase, keď bude ich dieťa na školskom ihrisku, bude s nimi aj ich zákonný zástupca, teda dieťa bez dozoru v areáli nesmie byť. Školský dvor nebudú môcť používať deti staršie ako šesť rokov ani deti na bicykloch a na to budú musieť dohliadať aj rodičia, ktorí v areáli budú so svojimi deťmi. Ostražitosť rodičov aj na tomto ihrisku bude dôležitá, pretože škola nebude niest za prípadné úrazy dieťaťa zodpovednosť.

Táto „mimoškolská“ aktivita takisto nemôže mať vplyv na bežný chod škôlky, takže okrem dodržiavania času sa od rodičov vyžaduje, aby pieskovisko či iné použité detské atrakcie dali pri odchode z areálu do pôvodného stavu. S ďalšími podmienkami sa rodičia zoznámia v nariadení riaditeľky MŠ, ktoré si budú môcť prečítať aj v areáli materskej školy. Vyplýva z nich však aj to, že vedenie škôlky od rodičov bude očakávať ochotu pomôcť na brigádach či pri zabezpečovaní čistoty v priestore, kde sa ich deti budú hrať, prípadne na oprave poškodených atrakcií. Na druhej strane riaditeľka škôlky H. Foltánová privíta návrhy rodičov, ako by si predstavovali využitie a zatraktívnenie tých častí školského dvora, ktoré podnes nie sú využívané. *„V budúcnosti by sme chceli ísť aj ďalej. Ak sa tento projekt ujme a bude aj zo strany rodičov či detí záujem, budeme premýšľať aj o tom, či a ako dokážeme ponúknuť druhú časť školského dvora za budovu materskej školy deťom,”* dodáva poslanec R. Levčík.

(jh)

Historicky zaujímavý dom, ktorý ohrozoval ľudí, zbúrali

Mesto sa o ľudí postaralo, zodpovednosť za ich ďalší život je už na nich

V osemnástom storočí vraj prepriahareň koní dostavníkovej pošty, ktorá patrila hlohovským grófam Erdődyovým, neskôr strážny domček, takzvaná Vartovka, napokon dom s ľuďmi žijúcimi „načierno“ a dnes už len rumovisko, ktoré čaká na ďalšie využitie. Hovoríme o starej vartovke na Trnavskej ceste, ktorú mesto nechalo v závere minulého roka zbúrať. O zbúranisko sa dnes živo zaujímajú aj archeológovia z hlohovského múzea, ktorí v objekte našli daktoré zaujímavé architektonické články (o ich prieskume budeme bližšie informovať). Staručký dom s prilahlými priestormi na Trnavskej ceste donedávna robil vrásky na čele ešte bývalému vedeniu mesta, a aj tomu novému. Rozpadávajúci sa prízemný dom sa postupne totiž stal miestom pobytu pre viac ako desiatich ľudí, ktorí tu nemali trvalý pobyt, a v dome teda bývali načierno. Že neplatili nájomné či za elektrinu, to netreba azda ani spomínať. Dostať neželaných nájomníkov z neho sa nedarilo počas viacerých rokov, aj keď bývalý aj súčasný primátor obyvateľom domu ponúkali viacero alternatív.

Dom, s ktorého sanáciou sa rátať už dávno, patrila aj s pozemkom mestu a mesto doň pre jeho plánovanú likvidáciu neinvestovalo celé desaťročia. Keďže najmä v zime v ňom už hrozilo spadnutie strechy a popraskané oporné múry svedčili nielen o veku, ale najmä o stave budovy, majiteľ budovy sa napokon rozhodol konať ráznejšie.

Vedenie mesta spočiatku uvažovalo o kúpe samostatných ubytovacích jednotiek či buniek, no napokon našlo ešte minulý rok jedinému platiacemu nájomníkovi náhradné ubytovanie a jedna neplatiaca nájomníčka si na základe súdneho príkazu našla náhradné ubytovanie sama. Okrem nich v dome bývali druh s družkou a ôsmimi deťmi a ďalší „nájomník“. Aj keď mestu nevyplývala povinnosť postarať sa o týchto ľudí, predsa len tu žila rodina s deťmi, a tak sa kompetentní usilovali čo najcitlivejšie riešiť aj ich problém. Po mnohých výzvach, aby sa z objektu vystaňovali, a navrhovaných riešeniach pracovníci mestského úradu rodine našli vhodné náhradné ubytovanie v Senici, určené pre ľudí s minimálnymi príjmami, a zaplatilo aj poplatok za prvý mesiac ubytovania v ňom, deti prihlásili do školy a mužovi zabezpečili prácu. Z práce však otec detí odišiel a rodina nezaplatila ani ďalší mesačný poplatok za ubytovanie. Rodina sa už v čase búrania pravdepodobne vrátila do okolia Leopoldova, no žiadosťou o sociálnu pomoc sa na mesto už neobrátila. „Ani by sme im pomôcť nemohli. Sú síce občania Leopoldova, prihlásení v našom meste na trvalý pobyt, ibaže bez ulice a čísla domu. Vyčerpali sme všetky možnosti pomoci, ba išli sme až nad rámec povinností, ktoré nám ukladá zákon, práve preto, že išlo o rodinu s deťmi,“ vysvetľuje primátor mesta M. Gavorník. K zbúraní objektu pristúpilo mesto ako k nevyhnutnosti, pretože bývanie v ňom bolo už životu nebezpečné, ako ukázal aj predchádzajúci prieskum bytovej komisie mestského úradu a vyhotovená fotografická dokumentácia.

V súčasnosti o nevyčistený pozemok s ruinou v lukratívnej priemyselnej časti mesta sa zaujímajú investori, ktorí majú s ním investičné zámery. Poslanci na svojom aprílovom stretnutí uvažovali o využití pozemku. So zreteľom na to, že ide o pozemok v priemyselnej zóne a mesto pre svoje potreby nepredpokladá v budúcnosti jeho využívanie, rozhodli sa pre jeho predaj, a to formou verejnej obchodnej súťaže, aby došlo k čo najlepšiemu zhodnoteniu pozemku.

(jh)

Občania Leopoldova môžu o potravinovú pomoc požiadať na MsÚ do konca júla

Nezisková organizácia Služby Božieho milosrdenstva, ktorá uspela vo výbere na realizáciu projektu poskytovania potravinovej pomoci pre najodkázanejších občanov Európskej únie, v ostatných dňoch oslovila mesto Leopoldov so žiadosťou o spoluprácu pri zabezpečení tohto me-

dializovaného projektu. Cieľom je zabezpečiť bezplatné dodávky potravinovej pomoci, zostávajúcej z 20 kg múky a 20 kg cestovín v sortimente troch druhov, z intervenčných zásob v prospech najodkázanejších ľudí.

Kto môže o pomoc požiadať?

Na potravinovú pomoc majú nárok fyzické osoby, ktoré sú poberateľmi dávky v hmotnej núdzi a príspevku k dávke, ľudia na hranici životného minima (rodičia a deti, na ktoré sú vyplácané dotácie), deti v detských domovoch a profesionálnych rodinách, deti v náhradnej rodinnej starostlivosti, deti v domovoch sociálnych služieb pre zdravotne postihnuté deti, obyvatelia v domovoch dôchodcov a ústavoch sociálnej starostlivosti. V prípade dôchodcov je situácia rôzna: poberatelia dôchodku s výškou do 305 eur (teda nepracujúci poberatelia starobného, predčasného a invalidného dôchodku do 305 eur) nárok na potravinovú pomoc majú. Občania, ktorí sú poberateľmi kombinovaných dôchodkov (starobný a vdovský, invalidný a vdovský, predčasný a vdovský) majú nárok na potravinovú pomoc vtedy, ak výška dôchodku po odpočítaní vdovského dôchodku je nižšia ako 305 eur. Vdovy, ktoré sú poberateľkami iba vdovského dôchodku, nárok na potravinovú pomoc nemajú.

Ako si prevziať pomoc?

Občania, ktorí sa o pomoc budú uchádzať, musia sa preukázať platným občianskym preukazom a potvrdením z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, dôchodcovia okrem toho aj rozhodnutím o výške a skladbe dôchodku, resp. o jeho valorizácii od 1.1.2011. Svoj nárok a záujem o potravinovú pomoc môžete oznámiť počas úradných dní a hodín na matrike alebo v účtarni Mestského úradu v Leopoldove (tel. 033 734 2207, 734 2388) najneskôr do konca júla tohto roka.

Ak si občan nemôže osobne prevziať potravinovú pomoc, môže sľomocniť iného občana (napríklad svoje dieťa), aby predložil požadované dokumenty a pomoc aj prevzal. Podpis nemusí byť overený.

Pracovníci neziskovej organizácie Služby Božieho milosrdenstva budú pomoc občanom odovzdávať len v jeden deň v priestoroch mestského úradu. Presný termín určia po dohode s pracovníkmi mestského úradu a včas bude zverejnený na internetovej stránke mesta, na vývesnej tabuli MsÚ a prostredníctvom mestského rozhlasu. Potraviny si občania musia prevziať naraz (teda spolu 40 kg), a preto je vhodné prísť technicky pripravený (s vozíkom, kárikou či odviezť potraviny na aute). V prípade nejasností sa môžete o potravinovej pomoci informovať osobne na mestskom úrade počas úradných hodín.

Úradné hodiny mestského úradu: pondelok, štvrtok: 8,00 – 12,00 a 13,00 – 15,00 h, streda: 8,00 – 12,00, 13,00 – 16,30 h, piatok: 8,00 – 12,00 h. V utorok nie je úradný deň pre verejnosť (verejnosti je k dispozícii len podateľňa MsÚ).

(ra)

Po dvoch desaťročiach sa do mesta vracia BEH

Po útlme kultúrneho a spoločenského života v deväťdesiatych rokoch sme zaznamenali úsilie obnoviť daktoré populárne akcie z minulých desaťročí aj v Leopoldove. Viaceré z nich sa osvedčili už v sedemdesiatych rokoch, a ich myšlienka je aktuálna aj dnes. Jedným zo športových podujatí, ktoré boli v našom meste známe od roku 1981, je Beh LOKO. Myšlienka vznikla priamo v Leopoldove a prijali ju za svoju aj vtedajší predstavitelia organizácií, ktoré sa do behu zapojili ako spoluorganizátori.

Po dvoch desaťročiach prišiel s myšlienkou oživiť leopol-

dovskú bežeckú tradíciu Ing. Pavol Ondriga a zostáva veriť, že vydrží niekoľko desaťročí. Nielen o začiatkoch leopoldovského behu, ale aj o obnovení tejto súťaže amatérskych športovcov hovorí spoluzakladateľ a organizátor športového života v Leopoldove, ale aj v pôvodnom Trnavskom okrese Roland Osvald.

*** Myšlienka obnovenia behu sa nezrealizovala istotne zo dňa na deň. A zaiste dlhšie vznikal aj Beh LOKO pred tridsiatimi rokmi.**

- Leopoldov inklinuje k mnohým športom a v niektorých má aj dlhoročnú tradíciu. Zanedlho si budeme pripomínať stovku futbalu, to značí, že tradícia je dôležitá v každom športe. Keď v osemdesiatych rokoch veľký Trnavský okres vstúpil do hnutia Slovensko v pohybe a rozvinuli sa rôzne behy zdravia, Leopoldov sa prihlásil k takémuto športovaniu. Od mája roku 1981 sa teda trajuje aj beh v Leopoldove, ktorý spadá do oblasti behov zdravia. -

*** Aká bola samotná bežecká súťaž, jej štatút a kde získala názov LOKO?**

- Bola to vlastne skratka, veď aj telovýchovná jednota sa volala Lokomotíva Leopoldov. V tom období som bol predseda telovýchovnej jednoty a popri všetkých športoch, ktoré tu boli, bol u nás záujem aj o to, aby domáci sa organizačne zapojili do takýchto behov. Napríklad už v tom čase chodili súťažiť na novoročný beh v Cíferi, silvestrovský beh v Trnave alebo na kľačiansky beh. Nechceli sme zostať pozadu, a najmä nie preto, že tu boli ľudia, ktorí boli ochotní pomôcť aj zúčastniť sa. Po dohode s modrou a zelenou uniformou (železnicou a vtedajším domácim Zborom nápravnej výchovy SSR – pozn. aut.) sa všetko rozbehlo. Mali sme tu agilnú Červenú hviezdu Leopoldov. Tieto dve telovýchovné jednoty sa dohodli, že zistíme, aké budú skúsenosti a ohlas vo verejnosti v meste. Garantom podujatia bola telovýchovná jednota Lokomotíva Leopoldov a tri silné železničné organizácie – traťová dištancia, depo a železničná stanica. Len sama železnica mala v tom čase okolo 5 tisíc zamestnancov a nakoniec tu bola možnosť celú akciu aj ekonomicky zabezpečiť. -

*** Kto stál pri začiatkoch tejto akcie?**

- Celkom na začiatku bola organizátorom Lokomotíva Leopoldov s tunajšou samosprávou a Červenou hviezdou Leopoldov, záštitu prevzal okresný výbor Československého zväzu telesnej výchovy a športu. Radili sme sa s ľuďmi, ktorí boli v tejto oblasti skúsení a pomáhali nám. A hľadali sme aj takých, ktorí nám vedeli poradiť nielen v príprave, ale aj organizácii celého behu. Boli to napríklad Jaroslav Lieskovský, Marián Pavlík a ďalší. Všetci tí boli pre nás pomocníkmi, aby sme sa nenarobili na veciach, ktoré sme ako osvedčené mohli prevziať z dovtedy existujúcich a úspešne fungujúcich bežeckých podujatí a prispôbiť si ich na svoje pomery. -

*** Na starých fotografiách je štart i cieľ behu na leopoldovskom námestí. Značí to, že námestie bolo akýmsi srdcom behu?**

- V tomto roku, teda v roku 2011, bol dvanásť ročník leopoldovského behu. Názov sa trochu inovoval – usporiadali sme Beh mestom Leopoldov. Napriek tomu, že prichádza k dost veľkým úpravám námestia, dohodli sme sa s primátorom na urýchlení a uprednostnení úprav na miestach, ktoré súvisia s behom. Na koncepcii behu sa veľa nezmenilo a aj dnešný beh v podstate kopíruje trate a kategórie účastníkov, ktoré boli známe z minulosti. Ide najmä o kategórie predškolského veku až po tých účastníkov, ktorí majú nad 60 rokov. Seniorov sme ponechali na okruhu, ktorý bol rovnaký aj v minulosti, takže ak sa vtedy hlavný beh bežal 6 kilometrov, aj tento rok to bolo podobné. Ostatné seniorské kategórie sa kedysi bežali 4500 metrov, podobne to bolo aj tento rok. Museli sme však preložiť trate mládežníckych kategórií, keďže zatiaľ nemôžeme využiť priestory mestského parku. Preto sme tieto disciplíny presunuli na ihrisko. Leopoldovské Trolasky sú okrem toho centrom športu, máme tam spolkovú záhradu, futbalové ihriská, športovú halu, tenisové kurty, takže je tam vhodný priestor na športovanie i oddych. -

*** Beh LOKO isto vygeneroval známe osobnosti z radov amatérskych bežcov, ktorí boli stálymi účastníkmi každého ročníka.**

- Ešte dnes sa tu stretávame s prvým víťazom v hlavnej kategórii, je to obyvateľ Klačian Ján Cvíčela. Sám už nebehá, ale radi ho na športových podujatiach víťame. Kedysi sme aj organizovali špeciálny beh pre zamestnancov a členov telovýchovných jednot Lokomotívy z celého Slovenska. V tom čase prvý ročník 1981 vyhral Ján Šiška, ktorý vtedy behával za Lokomotívu Bučina Zvolen. Inak je to obyvateľ Zeleníc, samozrejme, už behať nemôže, ale náš obnovený beh ho zaujíma. Po troch-štyroch ročníkoch sme od pokusu vytvorenia takejto kategórie upustili, pretože nebolo kontrolovateľné, či účastník beží za Lokomotívu, či je skutočne železničiar alebo ako bežec len hosťuje. -

*** Ako vzniklo obnovené podujatie tento rok?**

- Poslanec mestského zastupiteľstva Pavol Ondriga tiež rekreačne beháva. Jeho syn sa zúčastňuje na podobných behoch, ktoré sú tu na okolí a behu „fandi“ celá ich rodina. Dohodli sme sa, že ak tento beh zastreší naša leopoldovská samospráva, a nájde sa dostatok ľudí, ktorí nám pomôžu tento beh obnoviť, môžeme sa pustiť do oprášenia starých tratí. Tento rok sa teda bežal dvanásť ročník, aj keď po dvadsaťročnej pauze. -

*** Čo bolo potrebné urobiť na obnovenie tejto športovej akcie?**

- Ak niečo prestanete robiť, obnovenie stojí viacej námahy a úsilia, ale aj presvedčovania. Myslím si, že Leopoldov má priestor na to, aby podobné športové podujatia dali šancu nielen ukázať, ale aj dokázať, že tento beh Leopoldovu jednoducho patrí, takže aj my starší vieme urobiť podmienky na to, aby Slovensko behalo aj v Leopoldove. -

*** Koncom júla sa chystajú oslavy udelenia štatútu mestu. Na toto výročie pripravujete podobné športové stretnutia?**

- Je to obdobie, ktoré chceme využiť na to, aby sme všetkých tých, čo prídu počas osláv na otvorenie zrekonštruovaného námestia, informovali o tom, že tento rok si okrem iného pripomíname aj 99 rokov od času, keď v jarnom období roku 1912 sa uskutočnilo prvé futbalové stretnutie leopoldovských železničiarov proti Seredi s výsledkom 2:2. A tak na budúci rok chceme dať na vedomie, že sme tu. A tá stovka je naozaj pred nami. Tých, ktorých privíta mesto na otvorení parku, požiadame, aby nám o rok pomohli urobiť pekné jubilejné stretnutie športovcov. Bude to gloriola nielen pre futbalistov, ale aj pre všetkých vynikajúcich hádzanárov, tenistov, hokejistov či ďalších športu oddaných, ktorí v Leopoldove športovali. -

Na štart sa postavil aj
iniciátor behu P. Ondriga

Martin Jurčo
Foto: -morma-

Gitku zaujalo...

Sv. Ignác z Loyoly

Na prelome prázdninových mesiacov naša farnosť slávi sviatok svojho patróna sv. Ignáca z Loyoly. Mnohí z nás o ňom veľa nevedia, často akosi zabúdame na patrónov našich kostolov, no ich život nám môže byť v mnohom príkladom a inšpiráciou. Preto prinášame v tomto čísle časopisu krátke informácie o živote patróna nášho kostola.

Sv. Ignác Loyolský pochádzal z baskickej provincie Guipúzcoa v severnom Španielsku. Narodil sa v r. 1491 v kaštieli Loyola ako najmladší z dvanástich či trinástich detí baskického šľachtica Beltrána Ibañeza de Oñaz. Pri krste dostal meno Iñigo Lopez, ktoré si neskôr zmenil na Ignác (Ignatius) na počesť sv. Ignáca Antiochijského. Jeho matka po jeho narodení chorľavela a čoskoro zomrela. Preto ho v prvom období jeho života dali na výchovu istej vidieckej žene v blízkosti loyolského kaštieľa. Neskôr sa starala o dorastajúceho chlapca manželka jeho staršieho brata Martína Garcíu — Magdaléna de Araoz. Ako 16-ročný sa dostal na dvor kráľovského pokladníka Juana Velázqueza. Tam sa mu otvárala rytiersko-dvoranská kariéra v kráľovských službách.

Vojvoda Antonio Manrique de Lara prijal Iñiga ako rytiera a spoločníka, ktorý podľa potreby vykonával diplomatické služby a zúčastňoval sa na vojenských podujatiach. Rozhodujúca pre Iñigov ďalší život bola francúzsko-španielska vojna o Navarru v máji 1521. Vtedy (pravdepodobne v piatok 24. mája) bol 30-ročný Ignác pri obrane pevnosti v navarrskom hlavnom meste Pamplone ťažko ranený. Kanónová guľa mu roztrieštla pravú nohu a poranila ľavú. Pri dlhom doliečovaní v Loyole ranený „caballero“ (rytier) chcel čítať rytierske romány. Ale v loyolskom kaštieli boli iba Život Krista a známa zbierka životopisov svätých Legenda aurea. Z dlhej chvíle sa Ignác dal do ich čítania. A tu postupne začal poznávať iné rytierstvo, oveľa ušľachtilejšie ako jeho doterajšie. Obdivoval, čo urobili sv. František, sv. Dominik a iní svätí v službe najvyššieho Pána. Napokon sa rozhodol, že ich bude nasledovať. Ako zaujímavosť možno spomenúť, že Iñigo prekonal celú cestu do Svätej zeme a späť bez peňazí. Tie, čo mu dali rozliční obdivovatelia a dobrodinci, rozdal. To málo jedla, čo potreboval, si vyžobral. Najhoršie bolo s miestom na lodi. Niektoré lode ho odmietli, ale vždy sa našla aj taká, ktorá ho bezplatne prepravila ta, kam chcel ísť. Po návrate z púte Ignác študoval v Barcelone dva roky latinčinu. Potom na radu svojho učiteľa šiel pokračovať v štúdiu na univerzitu v Alcalé. Medzičasom si získal štyroch mladších spoločníkov. Žili v chudobe, venovali sa dobročinnosti a poučovali ľudí o viere a o zachovávaní kresťanských zásad. Ich život a účinkovanie spôsobilo rozruch a vyvolalo zásah cirkevných úradov. Tie napokon zakázali Ignácovi a jeho spoločníkom poučovať ľudí o viere a mravoch, kým si nevykonajú poriadne štúdiá. Aby sa vyhol ďalším ťažkostiam, Iñigo prešiel z Alcalý na univerzitu do Salamanky, ale tam sa opakovalo to isté. Napokon znechutený ťažkosťami, ktoré zakúsil v Španielsku, odišiel v januári 1528 do Paríža, kde sa dal študovať filozofiu a teológiu na tamojšej slávnej univerzite.

Pokračovanie nabudúce.
Pripravila Gitka Bayerová

Týždne radosti vašich ratolestí...

Čas plynie ako voda a sú tu letné prázdniny. Krásne slnečné dni a sviatok detí. V našej materskej škole sa už tradične usilujeme deťom pripraviť čo najpríťažlivejší program k ich sviatku MDD.

V tomto školskom roku sme odštartovali týždne detskej radosti už 23. mája, keď nás navštívili sokoliari z Považskej Bystrice, ktorí deťom veľmi pútavo a zrozumiteľne porozprávali o dravých vtákoch. Deti videli let a vábenie sokola rároha, plamienky driemavej či orla skalného, dokonca ich aj hladili. Získali tak množstvo informácií prostredníctvom zážitkového učenia.

V nasledujúci deň deti spolu s rozprávkovými hrdinami prežívali rozprávku Gašparko a drak v podaní Stražanovho bábkového divadla a streda 25. mája sa niesla v rozvíjaní tvorivosti našich detí. S pomocou učiteliek vytvárali z piesku hrady a zámky, umelecky stvárnili vlastnú predstavu najmä Bratislavského hradu, pretože boli motivované poznatkami o Slovensku z edukačných aktivít predošlých dní. Deti najstaršej vekovej skupiny prezentovali dramatické schopnosti na prehliadke tvorivosti Deti deťom v Hlohovci. Na tomto podujatí sa prezentovali materské školy z okresov Hlohovec i Piešťany. Naše deti sa predviedli rozprávku F. Hrubína O repe a ich výkon bol pozitívne prijatý.

Posledné dni prvého týždňa tvorili aktivity, ktoré sú medzi deťmi obľúbené – kresba na chodníky. Školský dvor sa premenil na farebné kráľovstvo. V piatok si zasa zmerali silu, bojovnosť i odvahu v športových aktivitách. Ukázalo sa, že sú zdatní bežci, skokani, ba aj a odvážni bojovníci. Za svoje výkony si vyslúžili sladkosti.

Škôlkari poučne, zábavne, najmä však kreatívne

Veselosti bolo v našej škôlke habadej i v nasledujúcom týždni. V pondelok 30. mája sa deti predviedli v tvorbe modelov z odpadového materiálu, ktoré si vyrobili aj s pomocou rodičov. Vznikli krásne modely princezien, domčeka, Laidy Gaga... Neverili by ste, s akou radosťou ich predvádzali temer ako profesionálne modelky.

V utorok nás navštívili miestni hasiči pod vedením F. Chovana, ktorému aktívne pomáhali M. Kleiman a M. Vnučko. Priamo pred očami detí previedli, čo môže spôsobiť jediná zápalka, ale aj to, akým spôsobom sa hasí požiar... Deti nadšené počúvali a zvedavo si obzerali zariadenie hasičského vozidla. Individuálne si prezerali kabínu vozidla, skúsili si hasičskú prilbu a s veľkou chuťou si pomaškrtli na lízanke, ktorú im priniesli „hasičiari“.

No a prvého júna sa deti veľmi tešili na návštevu príslušníkov polície nielen z Leopoldova, ale aj z Trnavy. Najskôr nám trnavskí príslušníci ukázali, ako poslúchajú a na čo sú vycvičené policajné psy, ktoré zasahujú v prípade trestnej činnosti, ale i pri vyhľadávaní drog. Deti si vypočuli prednášku spojenú s ukážkou policajného vozidla a pomôcok, ktoré sú potrebné pri výkone ich povolania (putá, obušky, nepriestrelná vesta, terčiky na zastavovanie vozidiel či zbrane). Vyskúšali si, ako sa sedí vo vozidle a ako sa používa vysielaciačka, počuli rôzne druhy sirén i svetelné signály auta. Policajti deťom odovzdali darčeky i sladkosti, ktoré deti veľmi potešili.

Koniec týždňa sme venovali spoznávaníu tradičnej slovenskej kultúry a zaspievali sme si aj slovenské ľudové piesne, spoznávali sme folklór v našom regióne, ale deťom sme sa usilovali sprostredkovať aj čosi z pestrosti iných ako našich tradičných kultúr. Vo štvrtok sme pripravili súťaž Spievajže si spievaj... v speve ľudových piesní, kde sa prezentovali všetky vekové kategórie. Deti presvedčili nielen porotu o tom, že sú skutoční „slávici“ v pravom zmysle slova. Chceme sa poďakovať pani A. Šandorovej za spoluprácu a ochotu. Práve ona nielenže rozhodovala, ale i sama predstavila kroj zo Šulekova a zahrála nám na husliach rôzne detské piesne, čím obohatila detské poznanie.

Záverečný deň dvojtyždňovej radosti završili indiánske tvorivé dielne, ktoré obohatili deti o poznávanie spôsobu života iných kultúr a rozvíjali ich tvorivosť. Ráno pri vchode do materskej školy sa zväťali s indiánkou Rybanou, ktorá ich farebne označila na tvár či ruky. Od rána dopoludnia deti absolvovali maľbu na tvár, ktorú im aplikovala slečna M. Juranová. Každý náš indiánsky kmeň bol farebne odlíšeny a venoval sa tvorbe rôznych výrobkov – navliekaniu korálok z cestovín, tvorbe čeleniek z látky a papiera, maľbe kameňov, spevu indiánskych piesní...). Dopoludnie završili indiánskou zábavou a tancom okolo totemu. Naplnili sme tak činmi slová piesne: „Dnes je veľký sviatok detí, hopsasa, nech sa s nami každý teší, natriasa...“

(mš)

Na hodý budete môcť uvidieť aj vzácne filmy z mesta

Dr. M. Piovarčí na slávnostnom udeľovaní štatútu mesta obci Leopoldov (1971)

Štyridsiate výročie udelenia štatútu mesta Leopoldov a slávnostné sprístupnenie zrekonštruovaného námestia budú slávnostnou príležitosťou na slávnostný program. Popri zaujímavej hudobnej produkcii či výstavách bude môcť každý účastník osláv vidieť kus histórie nášho mesta. Doslova a do písmena. Samospráva okrem expozícií, slávnostnej a zábavnej časti ponúkne v základnej škole premietanie niekoľkých filmov o meste. Filmy budú uvedené niekoľkokrát v cykloch, čiže každý záujemca bude mať možnosť prezrieť si práve ten film, ktorý ho zaujíma.

„Do kolekcie sme vybrali snímky z produkcie bývalej Československej televízie či dnešnej Slovenskej televízie v Bratislave a Slovenského filmového ústavu v Bratislave, ktoré sme po dlhšom pátraní prednedávnom získali jednak pre potreby ďalšieho výskumu dejín mesta a pevnosti, ale predovšetkým preto, že sú to vzácne autentické dokumenty, ktoré by malo mesto mať vo svojom archíve. Už dnes vieme, že existujú aj ďalšie nahrávky, ibaže sú problémy s ich presnou identifikáciou. Veríme, že časom sa aj tie dostanú do nášho archívu a budeme ich môcť ukázať aj verejnosti,“ vysvetľuje poslanec mestského zastupiteľstva Juraj Hladký. Zo spravodajských televíznych šotov o meste Leopoldov (príspevky zo spravodajských relácií napr. z vtedajších Televíznych novín) sú zo 60. a 70. rokov minulého storočia a venujú sa týmito témam: 60 rokov depe v Leopoldove (rok 1965), reportáž o depe v Leopoldove (1970), záznam z udeľovania štatútu mestu Leopoldov (1971), príspevok Nové silo – Leopoldov (1971), z toho istého roka príspevok s názvom Päťdesiata sovietska lokomotíva v leopoldovskom depe (1971), Rušňové depo Leopoldov (1973) a Leopoldovský Kovošrot (1977). Všetky tieto príspevky sú obrazovými záznamami spravodajských relácií Slovenskej televízie, to znamená, že sú len obrazovým materiálom bez zvuku a pochádzajú z čiernobielej éry televízie. Text príspevku sa totiž v minulosti čítal naživo zo spravodajského štúdia spolu s hudobným podkladom. Napriek tomu sú raritnými a ojedinelými dokumentmi zo života mesta.

Okrem týchto spravodajských príspevkov sú ďalším zaujímavým dokumentom z archívu televízie krátky dokument Výroba kyseliny citrónovej v Závode 03, Slovlik Leopoldov. Tento približne 7-minútový film (vyrobený v roku 1983) stručnou formou vysvetľuje výrobu kyseliny citrónovej a časti výroby, ktoré dodávajú surovinu pre potravinársky priemysel a časť odpadu krmovinárskemu priemyslu. Výroba kyseliny citrónovej bola jednou z dominant leopoldovského podniku a jej vysoká kvalita jej zaručovala úspech aj v západnej Európe. Nebyť neslávného a náhleho konca sprivatizovaného závodu v druhej polovici 90. rokov, zaiste by sa kyselina citrónová s prívlastkom „leopoldovská“ vyrábala podnes. Film je nakrútený vo farbe a účinkujú v ňom aj pracovníci závodu 03 v Leopoldove.

Nepochybne zaujímavé pre obyvateľov nášho mesta sú aj ďalšie televízne relácie, ktoré však boli vyrobené v iných ako spravodajských redakciách televízie. A to najmä preto, že sa v nich môžu nájsť aj starší Leopoldovčania či pamätníci. Hlavná redakcia zábavných programov bratislavskej televízie vysiela viac ako 14 rokov zábavnú reláciu Vtipnejší vyhráva. V roku 1980 navštívili s kamerou aj Leopoldov a vo vtedajšom Uzlovom klube železničiarov (dnes v ňom sídli antikvariát Europik) nakrútili 40-minútovú zábavnú reláciu Vtipnejší vyhráva. Účin-

kujú v nej Karel Vágner, Lubo Roman, Hana Zagorová, Ida Rapaičová a ďalší. Účinkujúci rozprávajú divácke vtipy a svoje zážitky spojené so železnicou. Slovo strieda spev Hany Zagorovej. Relácia, ktorú na farebný materiál nakrútil režisér Karol Strážnický, bola vysielaná v televízii len raz, a to 12. októbra 1980. V častých záberoch do hľadiska sa nájdu aj dnešní Leopoldovčania. Ďalšou reláciou, ktorou televízia zavítala do Leopoldova, bol televízny Matelko (bola skratkou názvu Malý Televízny Kolotoč) v podobe slávnej postavičky Drobčeka. Cyklus vysielala televízia od roku 1971 do roku 1990 a protagonistom detskej publicistickej relácie bola postava Drobčeka (bábky), prostredníctvom ktorej tvorcovia mladému divákovi vysvetľovali témy z rôznych oblastí nášho života. V roku 1987 zavítal Drobček s deťmi parným vlakom z bratislavskej hlavnej stanice do Leopoldova. Spolu s jeho sprievodcom, hercom Vladimírom Durdíkom prídu parným vlakom na stanicu v Leopoldove, vítajú ich detský folklórny súbor a leopoldovské deti. Prejdú všetky úseky stanice, stretne a zoznámia sa s pracovníkmi a celou prevádzkou stanice a jej denným životom (vrátane vtedajšieho kultúrneho strediska, ktoré fungovalo na stanici a nachádzalo sa tam, kde je dnes čakáreň pre cestujúcich). Reláciu nakrútil režisér Cyril Králik a vo farbe bola odvysielaná 7. októbra 1987. Žiaľ, v televíznom archíve sa dodnes nezachovali všetky relácie. Napríklad publicistická relácia Maják venovaná práci príslušníkov vtedajšieho Útvoru Zboru nápravnej výchovy SSR v Leopoldove a železničnej polície (vtedy VB-Ž) o kontrolách vo vozňoch, na železničných staniciach a imitované pátranie po zločinnom recidivistovi. Relácia bola vyrobená v roku 1984 a režíroval ju Gustáv Takáč. Podobne sa nezachoval príspevok z leopoldovského Slovlíku o krmovinách napriek tomu, že v archívnych výkazoch televízie figuruje.

Skutočnou lahôdkou známou pre rozhladených Leopoldovčanov ešte z konca šesťdesiatych rokov je film Leopoldovská pevnosť. V roku 1968 ho nakrútil režisér dokumentárnych filmov Ladislav Kudelka ako dokument s podtitulom Film o tom, ako zmena politickej situácie pri naša zmenu aj vo väzenských podmienkach. Film je v súčasnosti majetkom Slovenského filmového ústavu v Bratislave. Ladislav Kudelka bol slovenský dokumentarista (1927-1986), jeho meno sa spája so slávnymi snímkami z augusta 1968 (napríklad v jeho spoluautorskom filme Čas, ktorý žijeme a Čierne dni; obidva filmy vyšli nedávno aj v DVD edícii jedného slovenského denníka). Známe sú aj jeho dokumentárne filmy už od 50. rokov (Myjavský muzikant, Východná 1957, Oravskí hudobníci, Desiaty máj slobody). Po silnej ére 60. rokov, keď nakrútil film aj o leopoldovskej väznici, jeho aktivity pomaly pohlásali. Dokumentuje to jeho filmografia od okupácie – Zvonolejárky (1970), Ten život odvíal čas (1972) a Jánske ohne (1974).

Pristavme sa pri jeho „leopoldovskom“ filme, ktorý budete mať možnosť pozrieť si aj počas osláv výročia udelenia štatútu mestu Leopoldov. Vznikol v Štúdiu krátkych filmov v Bratislave v roku 1968 a premietat ho povolili 19. septembra 1968. Má 25 minút a komentár načítal herec Gustáv Valach. Ladislav Kudelka je autorom filmu vrátane scenára, námetu, réžie a komentára. Film pásmovým spôsobom približuje minulosť leopoldovskej pevnosti a jej premenu na väznicu. Časti ukážok dejín pevnosti (autori hovoria aj to, za akých okolností vznikla) a pohľadov na historickú časť objektu sa striedajú s výpoveďami o dobovej justícii po druhej svetovej vojne. Pritom možno vidieť bežnú prevádzku väznice (kuchyňa, väzenská pekáreň, voľný čas väzňov a pod.), čo bolo v normalizačnom období už prísne tajné. Autor kladie popri sebe výpovede zástupcov protichodných skupín, ktorých však mlyn justície zomlel rovnako. Vo výpovediach hovorí napríklad bývalý člen ilegálneho výboru KSS profesor Pavol Stahl, ale aj ľudácky pohlavár a minister z čias Tisovho fašistického slovenského štátu Alexander Mach. Vo filme vypovedá napríklad aj diplomat pôsobiaci v Izraeli, odsúdený za špionáž a sprisahanie, Eduard Goldstücker a ďalší.

Atmosféra politických procesov, správanie sa vyšetrovateľov, zaobchádzanie s odsúdenými v týchto procesoch je sprostredkované výpovedami politických väzňov odsúdených vo vykonávaných procesoch. Komentár pred ich výpovedami uvádza meno a trestný čin, za ktorý boli odsúdení. Výpovede ostatných sú orientované tak, aby v divákovi nevyvolali žiadne pochybnosti o krutosti väzenia a praktík dobových bezpečnostných zložiek. Smerovanie pozornosti na „svedecké výpovede“ je dosiahnuté prostredníctvom použitia detailov na tváre vypovedajúcich. Od začiatku 60. rokov dochádzalo k rehabilitáciám politických odsúdených, no tzv. rehabilitačný zákon bol prijatý až v júni 1968. Leopoldovská pevnosť podáva o svedectvo navyše, dokrešľuje. Režisérovi bolo v čase uvedenia filmu vyčítané zaradenie Alexandra Macha medzi vypovedajúcich najmä preto, že film sa vnímal ako očista nespravodlivo odsúdených. Účelom, podľa slov režiséra, bolo dať Alexandrovi Machovi šancu vyjadriť sa k obvineniam, že v procesoch vypovedal proti Lacovi Novomeskému, Vladimírovi Clementisovi či Gustávovi Husákovi.

Všetky spomínané filmy budú premietané počas leopoldovských hodov v základnej škole.

Martin Jurčo

Literatúra:

Aschenbrennerová, K: Premeny v diskurze dokumentárneho filmu v Československu v druhej pol. 60. rokov. Brno : Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Ústav filmu a audiovizuálnej kultúry. (Magisterská diplomová práca), 2005.

Encyklopédia dramatických umení Slovenska. Bratislava : Veda, 1990.

Kratochvíl, A.: Žaluj (1). Stalinská justice v Československu. Praha : Dolmen, 1990.

Vraštiak, Š.: Slovenský film 1945-68. Katalóg 35 mm filmov. Bratislava : Slovenský filmový ústav – Filmotéka, 1970.

NAPÍSALI O NÁS...

...V ROKU 1970

REPORTÁŽ NA ŽELANIE

LEOPOLDOV – MESTO ČI NIE?

(dokončenie)

V Leopoldove sa začala horúčkovitá činnosť. Začali sa jednotlivé organizácie pretekať v práci. Urobil sa plán akcií, ktoré sa začali realizovať. Prv však, ako si zrekapitulujeme činnosť a povieme o plánoch, prečítame si

Čo nám povedali Leopoldovčania

na otázku, čo im v Leopoldove najviac chýba: Ing. E. Košťál: Nové zdravotné stredisko – napríklad tomu, že terazšie je po generálke, dom smútku a viacej obchodov.; Karol Jančár: Dom smútku, trhové priestory a športový stánok. B. Winkler: Nová pošta, viacej parkov. T. Hauliš: Viacej parkov a niektoré obchody. Kamila Hrnčíriková: Služby, športový stánok. Ladislav Srdoš: Dom smútku. Občan, ktorý sa nepredstavil: Chýbajú mi tu služby, ktoré kedysi Leopoldov mal a boli mu odobrané bez náhrady a preradené do Hlohovca alebo inde. A tak sme prišli o holičstvá, taxislužbu, keramikáreň, výrobu stropovej trstiny a iné. Treba sa na okrese dožadovať náhrady alebo založiť tieto služby znova.

To boli niektoré ohlasy občanov z Leopoldova. Myslíme si, že sú opodstatnené, no na vysvetlenie treba povedať, že všetky tieto pripomienky už predtým považoval MNV (miestny národný výbor) za akútne a začal uvedené problémy riešiť.

Čo teda v Leopoldove už splnili

alebo rozpracovali? Predovšetkým sa môžu pochváliť úpravou reštaurácie a hotela Pranier, ako aj úpravou v okolí kostola vrátane postavenia novej fary. Pred dokončením je reprezentácia predajňa potravín na námestí. Neďaleko od nej sa čoskoro začne s výstavbou rozmer-

nej predajne Domáчих potrieb. Na Ulici SNP vybudovali obchod s ovocím a zeleninou, na Námestí K. Gottwalda sa začne so stavbou ďalšieho zelovocu, na poschodí ktorého bude lahôdkareň. Textil pripravuje stavbu predajne textilu. Obuv a drogéria sa zatiaľ nevedia presne dohodnúť, kto z nich bude na prízemí a kto na poschodí. Tesne za Leopoldovom postavil Benzinol reprezentačnú čerpaciu stanicu. Za pomoci brigádnikov sa upravilo priestranstvo pred starou školou, ktoré bude slúžiť na rôzne estrády, chýba tam ešte podstavec na kánón, ktorý vo forme pomníka by najradšej otvorili v dňoch oslobodenia. Zimné obdobie nedovolilo dokončiť úpravu trhového priestoru pri ceste do nápravného ústavu. Trhové stánky sú však pripravené a čakajú len na svoje osadenie spolu s novými lavičkami do parkov. Žiarikové osvetlenie, ktoré už dlhšie zdobí Leopoldov, sa rozšírilo aj na záhradnícku ulicu. Škoda len, že dodnes si Benzinol neodviezol staré čerpadlá z námestia, kde sa ide upraviť parkovisko áut. Zdravotné stredisko je zrenovované a nové pre 3 obvody sa má zanedlho realizovať. Len aby projektantom neprišlo na um zasypať vybetónovanú nádrž pri plánovanej stavbe a nech ju zasadia do objektu ako kúpalisko.

Výstavba Domu smútku,

prepotrebného pre Leopoldov, sa má začať hneď na jar. Návrhov na jeho umiestnenie je viac, no najlepším sa ukazuje byť miesto pri starom moste smerom k nápravnému zariadeniu. Bude to okrajová časť budúceho parku a odtiaľto bude do nového cintorína, ale aj do starého najbližšie. K novému však bude potrebné vysadiť po oboch stranách cesty stromy. Leopoldov bol vždy železničarským strediskom a ním aj ostane. A preto občanov vždy mrzela neupravenosť leopoldovskej železničnej stanice. Ale aj tu sa situácia už zmenila. Stanica sa vynovila, zmodernizovala a vďaka aj touto cestou náčelníkovi J. Suchoňovi, čo všetko dokázal. Ale hoci za niekoľko rokov sa bude stavať nová stanica, nezaškodilo by aspoň provizórne, vlastnou prácou i materiálom upraviť miesto pred ňou pre autobusové spoje. Dá sa to urobiť rýchlo a lacno. Ministerstvo vnútra pripravuje stavbu stanice VB (Verejnej bezpečnosti) naproti detskej škôlke, národný výbor zasa cestnú spojku zo železničnej stanice až na hlavnú cestu smerom do Hlohovca. Naliehavou sa stala stavba novej pošty, hoci súdruhovia z Okresného poštového úradu v Trnave ju do plánu pôvodne ani nedali. Iniciatíva vedúceho pošty i národného výboru bola už takmer korunovaná úspechom. Sklamanie nastalo nad nepružnosťou zástupcu z trnavských spojov, ktorému sa zdala akosi malou. Bolo to podivné a súdny človek si povie: aká je tá logika naruby obrátená. Doteraz nik odtiaľto nezapochyboval či dve mokré diery nazývané poštou, bez príslušenstva, sú dosť veľké, a naopak, poschodová priestranná pošta sa zdá byť malou. Podľa najnovších správ je všetko už v poriadku. Aj ja si myslím, že až na stavebnú kapacitu, ktorá sa vtedy veľmi rýchlo rysovala a teraz bude treba na ňu čakať a hádam o rok neskoršie aj na novú poštu. A pritom vlani sa so súhlasom súdruha ministra počítalo s položením základného kameňa.

Najväčšiu stavbu v Akcii Z

spomeniem na konci. Ide o stavbu športového areálu. Hádam málokto vie, že v Leopoldove sa začal hrať futbal už v roku 1916, že roku 1920 tu existoval MTC (Mestský telocvičný klub) a v rokoch 1923 – 1925 dokonca popri MTC tu boli ŠK Blesk a ŠK Zora. Roku 1929 bol Leopoldov riadnym členom západoslovenskej futbalovej župy a kedysi spolu s trnavským Rapidom boli najväčšími rivalmi. Ale to už je dávno. Dnešný futbal je hlboko pod leopoldovskými možnosťami. A možno práve pekný športový stánok pomôže aj futbalu. V areáli sa budujú okrem ihriska pre futbal aj tenisové kurty, prevádzková budova s tribúnou, v ktorej budú šatne, sprchy aj ubytovanie pre domovníka a 6 hotelových izieb. Šport-hotel, ako ho pracovníci nazývajú, bude poskytovať v útulných izbách ubytovanie aj pre návštevníkov Leopoldova. Myslím, že je to rozumné riešenie nielen z hľadiska športu, ale aj turistického ruchu. Leopoldov bude môcť takto poskytnúť denne 20 hosťom hotelové ubytovanie – a to je slušné.

Plány i akcie sa realizujú. Je však ešte veľa problémov a návrhov, ktoré by bolo treba riešiť. Navrhol by som niektoej obchodnej zložke upraviť priestor pod leopoldovským mostom na Trolaskách na sklady. Je to kvalitná stavba – v lete dostatočne podchladená vďaka svojim širokým múrom. Ďalej by sa na rozumné účely dala využiť prístavba k Uzlovému klubu železničiarov. Pôvodne tu malo byť miesto pre posuvné javisko. Mechanizmus však nikto nikdy nena montoval a prístavba, z ktorej hádam aj trojposchodová budova by sa dala využiť trebárs na vybudovanie dobierkového obchodu konzervárenských a liehovárníckych výrobkov. Prístavba stojí totiž asi 20 metrov od železničnej stanice. V oboch prípadoch by sa dali za malé peniaze dosiahnuť veľké efekty – hľadá sa teda iniciátor.

Dr. M. Piovarči
Redakčne pripravil M. Jurčo

Spoločenská kronika

Máj - jún 2011

Narodili sa

Stella Malovcová
Samuel Hruz
Matúš Jurovský
Marianna Smerigová

Naši jubilanti

60-roční
Jozef Bartovič
Viliam Blaško
Olga Gubalová
Lucia Gubáňová
Anton Krištofiak
Jaroslav Olah
Jaroslav Spál
Emil Šandor
Helena Šoková

Erika Vlčeková 65-roční

Anna Bokorová
Ján Lacko
Dušan Ondriš
Ján Pekarovič
Margita Srdošová
Alojz Szita
Ján Zavacký

70-roční

Viliam Chovanec
Helena Kadlecová
Valéria Koprnová
Igor Šiatkovský

75-roční

Štefan Kováčik
Žofia Kulichová
Valéria Luptáková

80-roční

Emília Adamkovičová
Sidonia Hercegová

Dezider Ottinger 81-roční

Pavlina Benková
Antónia Marcinková
Júlián Vančo
Ignác Vavrovič

83-ročné

Zuzana Išky-Pristáš
Margita Javorská
Katarína Kancková

84-roční

Štefan Klíma
Bernard Lackovič
Mária Nemčoková

91-ročná

Mária Martinkovičová

93-ročná

Olga Ondrišová

Spracovala Viera Lietavová
27. júna 2011

časopis obyvateľov Leopoldova

Ročník: 25. Vydáva: Mesto Leopoldov. Adresa redakcie: Hlohovská cesta 2, 920 41 Leopoldov. Redakčná rada: Juraj Hladký – predseda, Mária Moravčíková, Kristína Vachanová, Martin Jurčo. Asistentka: Marieta Patajová. Telefón: 033/734 22 07. Fax: 033/734 23 88, casopis@leopoldov.sk. Vychádza šesťkrát ročne. Inzercia v redakcii. Cena výtlačku: 0,33 EUR. (10 Sk) Náklad: 499 ks. Tlač: VM-print Leopoldov. Distribúcia: Rozširuje sieť domácich predajcov. Evidenčné číslo: EV 4016/10.

Mladi aj stari účastníci svojimi športovými výkonmi podčiarkli vydarené podujatie Beh mestom Leopoldov, ktoré sa možno v Leopoldove opäť stane tradičné.

